

РЕШЕНИЕ

№ 2427

гр. София, 04.05.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 06.04.2012 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Стоянова

ЧЛЕНОВЕ: Светлана Димитрова

Юлия Раева

при участието на секретаря Мая Георгиева и при участието на прокурора Кирилова, като разгледа дело номер **11542** по описа за **2011** година докладвано от съдия Светлана Димитрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл.АПК, във връзка с чл.63 от ЗАНН.

Образувано е по жалба на ЗК [фирма], ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място],[жк], [улица], бл. № 8, представлявано от председателя на управителния съвет и изпълнителен директор К. М., чрез процесуален представител юрк. В.Н., срещу решение от 03.08.2011 г., постановено по н.а.х.д.№ 6217/2011 г. от СРС, НК – 115-ти състав.

С обжалваното решение е потвърдено Наказателно постановление № Р-10-148/24.02.2011 год., издадено от зам.-председател на Комисията за финансов надзор /КФН/, с което на ЗК [фирма] за нарушения на чл.317а, ал.3, от Кодекса за застраховането /КЗ/ на основание чл.319, ал.1, т.2 са наложени две имуществени санкции в размер по на 1000 лв. всяка.

В жалбата се поддържа, че оспореното решение е незаконосъобразно като постановено в противоречие с материалния закон. Твърди се, че касаторът не е субект на задължението по чл.294 КЗ, тъй като не е застраховател от друга държава членка на ЕС.

Ответникът чрез упълномощения процесуален представител юрк. Т. оспорва касационната жалба като неоснователна.

Представителят на Софийска градска прокуратура заявява становище за неоснователност на жалбата.

Пред настоящата инстанция страните не са представили нови писмени доказателства. Съдът, след като взе предвид становищата на страните и наведените касационни основания и извърши цялостен преглед за законосъобразност на обжалваното решение по реда на чл.217 и следващите от АПК, намери следното:

Касационната жалба е процесуално допустима като подадена е от лице, легитимирано да обжалва, срещу акт, подлежащ на касационен контрол и в законно установения за това четиринадесетдневен преклузивен срок.

Разгледана по същество касационната жалба е основателна.

Районният съд е приел фактическа обстановка, която е безспорна между страните: При проверка на постъпилите по електронен път в КФН документи от ЗК [фирма] със справка № 10-10-3694/25.08.2010 г. е установено, че справката за сключените на 05.07.2010 г. застрахователни договори за задължителна застраховка „Гражданска отговорност” с полици № 045100178351 и № 045100178352 са представени с 51 дни закъснение след законоустановения срок. За констатираните нарушения е съставен АУАН № Р-06-665 от 28.09.2010 г. Въз основа на акта на 24.02.2011 г.е издадено оспореното пред въззивния съд наказателно постановление. Приетата от съда фактическа обстановка кореспондира напълно със събрания по делото доказателствен материал.

Предвид тази фактическа установеност, районният съд е потвърдил оспореното наказателно постановление, като е приел, че касаторът е осъществил състава на нарушението по чл.317а, ал.3, във вр.чл.294, ал.4 от КЗ. Съгласно чл.294, ал.1 от КЗ всеки застраховател, който предлага задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите и/или задължителна застраховка "Злополука" на пътниците в Р. Б. посредством установяване или при условията на свободата на предоставяне на услуги, представя на Информационния център ежеседмично до втория работен ден на следващата седмица справка за сключените и за прекратените застрахователни договори към края на предходната седмица, а според ал.4 справката по ал. 1 се предоставя и в Комисията за финансов надзор.

Решението на районния съд е неправилно.

Санкционната норма на чл. 317а, ал. 3 от КЗ препраща към ал. 1 на същата разпоредба във връзка с чл. 294, ал. 1 и ал. 4 от КЗ. Съгласно чл. 294, ал. 1 от КЗ всеки застраховател, който предлага задължителна застраховка „Гражданска отговорност" на автомобилистите и/или задължителна застраховка „Злополука" на пътниците в Р. Б. посредством установяване или при условията на свободата на предоставяне на услуги, представя на Информационния център ежеседмично до втория работен ден на следващата седмица справка за сключените и за прекратените застрахователни договори към края на предходната седмица. По силата на ал. 4 от същата разпоредба -тази справка се подава и в КФН. Тълкувайки съдържанието на цитираните разпоредби районният съд е достигнал до неправилен извод, че задължението за предоставяне на информация както в Информационния център, така и в КФН е за всеки застраховател, в какъвто смисъл са и правните изводи на АНО.

Застрахователят, определен като задължен субект по чл. 294, ал. 1 от КЗ, отговаря на легалната дефиниция, дадена в нормата на чл. 8, ал. 1, т. 2 от КЗ. Следователно задължението за подаване на информация по чл. 294, ал. 1 и ал. 4 от КЗ е въведено за застрахователите, предоставящи застрахователни услуги посредством упражняване правото си на установяване или при условията на свободата на предоставяните услуги. И след като санкционната норма по чл. 317а от КЗ касае административнонаказателна

отговорност за нарушения при предоставяне на информация по чл. 294 от КЗ, то касаторът в качеството си на застраховател по чл. 8, ал. 1, т. 1 от КЗ не подлежи на санкциониране на това основание.

За застрахователите по чл. 8, ал. 1, т. 1 от КЗ е предвидено задължение да предоставят справки в Информационния център за сключените и прекратените застрахователни договори по задължителните застраховки „Гражданска отговорност" и „Злополука" по силата на чл. 4 от Правилника за устройството и дейността на Гаранционния фонд, но не и пред КФН.

Задължение за отчитане на всеки сключен договор по същите видове задължителни застраховки в Информационния център и в КФН до 24 часа от неговото сключване се съдържа и в нормата на чл. 4, ал. 3 от Наредба № 42 от 3.11.2010 г. за изграждането и поддържането на информационна система за оценка, управление и контрол на риска, в т. ч. за издаване на полици по задължителните застраховки по чл. 249, т. 1 и 2 от КЗ (Загл. доп. - ДВ, бр. 55 от 2011 г.), издадена от председателя на Комисията за финансов надзор, обн., ДВ, бр. 90 от 16.11.2010 г., изм. и доп., бр. 55 от 19.07.2011 г.

От анализа на цитираната нормативна уредба е видно, че задължението за застрахователите по чл. 8, ал. 1, т. 1 от КЗ да предоставят информация, аналогична на тази по чл. 294, ал. 1 и ал. 4 от КЗ, е предвидено в други норми, за нарушението на които санкционната разпоредба на чл. 317а, ал. 3 от КЗ е неприложима.

Предвид изложеното касационният съд намира, че жалбата е основателна и решението на въззивната инстанция следва да бъде отменено, като се отмени и наказателното постановление.

Мотивиран така и на основание чл. 221, ал. 2, изр. 2 АПК вр с чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, Административен съд - София град, V-ти касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение от 03.08.2011г., постановено по н.а.х.д.№6217/2011 г. от СРС, НК – 115-ти състав, и вместо това ПОСТАНОВЯВА:

ОТМЕНЯ наказателно постановление № Р-10-148/24.02.2011 год., издадено от зам.-председател на Комисията за финансов надзор.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ :